

f. Eks. stille dem i første Klasse i Stedet for i anden. Dette er et efter min Mening i høj Grad begrundet Forslag. Der er ved Lovforslagets Bestemmelser, som de nu foreligger, en Mulighed for at befordre Præster, der sidder i laveste Lønningsklasse og trænger til det, men der er liden Mulighed for det, hvis de har siddet i anden Klasse og er naaede noget op i Alderen. Det vil imidlertid i de 5 Aar, der forestaar, ikke forefalde i saa overmaade mange Tilfælde. Idet jeg altsaa anerkender, at her er en Realitet, der kan tages Hensyn til, vil jeg dog henstille, at man afventer de Erfaringer, der indvindes i Løbet af de 5 Aar, der skal gaa inden Lovens Revision. Jeg tror, at Administrationen til den Tid vil have et virkeligt Skøn over, hvor mange Embeder der behøves i den Henseende.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Bojsen) spurgte mig, hvordan Udvalget af Embeder i de forskellige Klasser skal foregaa. Der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget nogen Oplysning i saa Henseende, idet man lader baade Embedets nuværende Indtægt og Antallet af Embederne i Stiftet indvirke derpaa. Men naar jeg skulde svare saadan i Almindelighed paa det ærede Medlems Spørgsmaal, tror jeg, at Svaret vil komme til at lyde saaledes, at man vil tage Hensyn dels til, hvad Midler der er i Øjeblikket og dels til Embedets Art og Omfang og Arbejdets Størrelse, altsaa netop de samme Momenter, som det ærede Medlem nævnde. Begge disse Hensyn vil blive effektive ved Ansættelsen af Embederne i de forskellige Klasser. Men for øvrigt betyder det jo ikke noget saa afgørende, eftersom Embederne kan veksle. Det ærede Medlem sikrer sig altsaa ikke, at et Pastorat, et Embede, som er meget omfangsrigt, og som betegner en meget stor Virksomhed, altid vil være i højeste Lønningsklasse. Det kan jo være, at Menigheden vælger en ung Mand, og saa kommer Lønningen ned paa den laveste Sats i vedkommende Klasse.

Der er af det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) og nu sidst af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds spurgt, hvad man vil foreslaa Lovgivningsmagten, hvis det viser sig, at den samlede Lønningsmasse ikke er i Stand til at udrede Lønnen i den Skala af Lønsatser, der er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg vil dertil først svare, at jeg har den sikre Formodning, at dette Tilfælde vil ikke indtræde, fordi Beregningen, som jeg har sagt, er

saa overmaade sikker, og jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at man har deri, at Præstegaardene endnu er i Behold, at intet af Præstegaardenes Værdi er beslaglagt, en Reserve at tage til. Men naar der er meget paa, at Befolkningens Tilvækst, Oprettelsen af nye Embeder o. s. v. vil medføre stigende Udgifter, saa maa jeg i denne Sammenhæng henvide til, at den Afløsning, der paatænkes med Hensyn til Højtidsoffer og Accidenser, skal være af en saadan Art, at Afgiften i Sognet vokser med Folketallet, det vil sige med Stigningen af Medlemmer indenfor Folkekirken; derved vil man altsaa vinde en forøget Indtægt med den stigende Befolkningsemængde.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds spurgte, om man ikke skulde bibeholde den nuværende Praxis at lade Karakteren give Forret. Jeg forstaa ikke, om det ærede Medlem mener, at Karakteren skulde være alderstillægsgivende, saaledes, at en Mand, naar han f. Eks. havde Egregie, skulde gaa 4 Aar forud for en anden, der f. Eks. kun havde Haud. Det antager jeg dog ikke var det ærede Medlems Mening, men jeg antager snarere, at han tænkte sig, at det Aar, hvori man kan søge et højere Embede, skulde kunne indtræde tidligere for en, der har Laud end for en, der har Haud. Jeg vil for mit Vedkommende helst overlade dette til Menigheden. Jeg ser ikke rigtig, hvorledes man skal kunne komme ind paa virkningsfuldt at bestemme noget herom uden netop ved Fastsættelsen af det Aaremaal, der gør en Mand berettiget til at søge en bestemt Klasse Embeder. Men naar de ude i Menighederne faar alle Ansøgningerne tilsendte og faar frit Valg imellem dem, saa synes jeg vanskeligt, man kan gøre større Skel med Hensyn til Eksamenkarakter.

Da jeg mener at have forstaaet, at denne Sag vil blive sendt i Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og, idet jeg takker for Lovforslagets Modtagelse, slutte med at udtale det Haab, at det maa lykkes, selv om der bliver nedsat et Udvalg, at fremme dette Udvalgs Arbejde saaledes, at man inden ret længe atter kan se Lovforslaget komme frem til Behandling i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.